

[V. Buhl.]

jeg nævnte, i Betragtning, altsaa ogsaa de baandlagte Beløb, og derefter stiller Spørgsmaalet op: hvor mange Penge kan vi binde gennem Beskatning og Afgifter, er det min Opfattelse, at man kan binde væsentligt mere, end den højtærede Finansministers Lovforslag gaar ud paa, og at det vilde være urimeligt over for den almindelige Befolkning og over for de Opgaver, Fremtiden stiller, ikke at gaa saa langt, som man kan, uden at svække Erhvervslivets Arbejdsmuligheder. Det er altsaa her, Sagens Kærnepunkt ligger.

Den højtærede Finansminister var øjensynlig ikke synderlig bekymret for de mangfoldige Spring, som de 3 Skalaer udviser, og pegede paa, at man her staar over for at maatte regne med nogle Opgivelser, der er passé, og det virker ikke saa uheldigt, som hvis der er Tale om Spring i den ordinære Beskatning. Saaledes kan man naturligvis se paa det fra en Finansministers Synspunkt. Nu vil jeg engang prøve paa at se paa Sagen fra en Skatteydets Synspunkt og vil sige, at der er jo ogsaa noget, der hedder Ligelighed i Behandlingen af Skatteyderne. En meget væsentlig Del af Retfærdighedsprincippet her i Verden er nu engang Ligelighedsprincippet, og det er det, den højtærede Finansminister i saa høj Grad har syndet imod, hvad jeg har peget paa ved de Tal, jeg har nævnt. Jeg tror oprigtigt talt ikke, den højtærede Finansminister klarer det Problem uden at falde tilbage paa en enkelt Skala. Det, som den højtærede Finansminister navnlig har hæftet sig ved, er, at han vil beskytte de unge Mennesker, som starter med smaa Midler, de skal have lidt længere Tøjr end andre. Men det kan man opnaa paa forskellig anden Maade end ved at lave en Tregrening af Skalaen, som er saa uhyrlig, som den i Virkeligheden er.

Naar man i Professorudvalget har regnet med 8 Skalaer, saa viser det altsaa, at man har beskæftiget sig med Problemet; man har ikke anbefalet det, og i øvrigt er 8 Skalaer langt mindre farligt, naar det drejer sig om Spring. (*Finansministeren* [Thorkil Kristensen]: Det er nu kun 5!). Det var den højtærede Minister, der selv sagde 8. (*Finansministeren* [Thorkil Kristensen]: Ja, 8 Skalaer, deriblandt en femdobbel!).

Jeg skal i øvrigt kun takke den højtærede Finansminister for det Tilsagn, der blev givet med Hensyn til Fortsættelseskasserne. Jeg gaar ud fra, at de Bekymringer, jeg har hørt, der var til Stede med Hensyn

til dette Spørgsmaal, derefter kan være klaret.

Dernæst skal jeg til det ærede Medlem Hr. Aksel Møller sige, at jeg forstaar godt, at han var saa ivrig efter at sikre sit Parti Æren for i den foreliggende Situation at have holdt den højtærede Finansminister paa den rette Vej og forhindret, at han faldt mellem Røvere. Der har jo været andre Situationer, hvor Venstre i høj Grad har øvet den samme Vennetjeneste over for de Konservative og sørgt for, at de Konservative ikke kom paa Afveje. Saaledes bør det naturligvis ogsaa være mellem gode Venner, den ene Tjeneste er altid den anden værd.

Aksel Møller: Jeg takker virkelig det ærede Medlem Hr. V. Buhl for hans sidste Bemærkning om, hvorledes Forholdet burde være. Jeg gør det, fordi jeg føler mig lidt vemodig stemt over den Maade, hvorpaa den højtærede Finansminister svarede mig, da han lidt syrligt takkede, fordi jeg trods alt havde overvundet mine Betæneligheder. Jeg havde haabet, at den højtærede Finansminister vilde have undgaaet denne Bemærkning, fordi han vil have lagt Mærke til, at dels var der visse saglige Synspunkter, jeg mente var afgørende i Forbindelse med Børgsskatproblemet i al Almindelighed, og dels havde jeg og mit Parti den Opfattelse, at vi netop maatte medvirke for at forhindre, at der skulde ske det, som det ærede Medlem Hr. V. Buhl var inde paa: at den højtærede Finansminister kunde søge Alliance til anden Side. Og vi har jo tydelige Vidnesbyrd om, af hvilken Karakter en saadan Alliance vilde blive, og til hvilken Pris den maatte opnaas.

Yderligere kan man maaske — efter at have hørt den højtærede Finansministers Replik — sige, at det forekommer mig, det var en ret radikalt betonet Replik. Det var helt mærkværdigt at se den højtærede mangeaarige tidligere Finansminister, det ærede Medlem Hr. V. Buhl, optræde i Rollen som Beskytter af Skatteyderne mod den lidt professionelle Kynisme, som den højtærede nuværende Finansminister lægger for Dagen. Og det var jo en professionel Kynisme, praktisk talt, der sagde som saa: ja, et Spring i den almindelige Indkomstbeskatning kan naturligvis være farligt, fordi det kan komme til at virke som en Straf paa Indkomsterne, men her spiller det ingen Rolle, for her kan man højst gaa og fortryde, at man for 4—5 Aar siden havde sin Basisformue for højt ansat — eller for lavt maatte det vel snarere være i denne Forbindelse.

Jeg tror, der har været ualmindelig god